

at vil man indføre hemmelig Afstemning, maa man ogsaa gøre det fuldt ud, og der er derfor en Bestemmelse, som jeg meget vil bede det ærede Udvalg tage under fornyet Overvejelse mellem 2den og 3dje Behandling. Det er den Bestemmelse, der ogsaa blev berørt af det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, nemlig Forslaget under Nr. 7. Jeg skal villig indrømme, at det, der der foreslaas, er adskilligt bedre end det, der staar i Lovforslaget, men det kan dog ikke nægtes, at denne Regel, som her gives, om at der skal udnævnes en Mand til at hjælpe dem, der paa Grund af Blindhed, Legemssvagthed — vel ogsaa Drukkenskab — ikke selv kunne krydse af, er et Brud paa Princippet om hemmelig Afstemning. Hvis nu Sagen var den, at der ikke var andre end disse, som vare afskaarne fra at stemme, naar vi ikke indførte en saadan Bestemmelse, saa vilde jeg endda sige: Lad gaa, det kommer saa kun til at gælde nogle enkelte bestemte Mennesker. Men Forholdet er det, at naar man giver Folk Stemmeret, synes det dog at være en ganske naturlig Fordring, at for at benytte denne Stemmeret skulle de dog være i Stand til at stemme, saaledes som alle andre stemme. Nu gør man her en Undtagelse og vil i dette Tilfælde hjælpe visse af dem, der ikke kunne komme til at stemme. Men hele den store Klasse, som ikke kan komme til at stemme, fordi de ikke ere til Stede, Søfolk, de, der ere bortrejste, dem hjælper man ikke. Jeg finder derfor ikke, at der er nogen virkelig Grund til at gøre dette Brud paa Hemmeligholdelsen, naar vi skulle have hemmelig Afstemning, som her er Tale om, og jeg vilde foretrække, at man ligefrem afskar de paagældende fra at stemme, naar de ikke kunde stemme ligesom andre. Der sker i Virkeligheden ikke dem større Uret end der sker dem, der ligge syge hjemme og ikke kunne komme til Stede, eller dem, der ere bortrejste og derfor ikke kunne deltage i Valget. Man tillader jo ellers ikke, at der stemmes pr. Fuldmægtig. Hvorfor saa give Bestemmelser om, at der skal gives en saadan Hjælp til dem, der ikke kunne hjælpe sig selv med at stemme? Jeg vil, som sagt, ikke gøre nogen Indvending mod Lovforslaget, men jeg vil dog meget bede, at man vil tage hele dette Spørgsmaal op til en fornyet grundig Overvejelse; om der virkelig er Anledning til at gøre dette Brud paa Princippet for den hemmelige Afstemning, naar vi nu en Gang skulle have den. Det var blot denne Henstilling, jeg vilde tillade mig.

Ordføreren (H. N. Hansen): Jeg skal ikke tage op til Drøftelse de første Bemærkninger, som det ærede Medlem, der nu satte sig, fremførte, men jeg skal kun sige nogle faa Ord derom. De gaa ud paa, at jeg tror ikke, at dette Forslags Hovedhensigt bør angribes med den Betragtning, at dette, at man stemmer, uden at Folk ved, hvorledes man stemmer, er noget forkert. Jeg tror tværtimod, at ligesom det f. Eks. i denne Forsamling og andetsteds er sædvanligt, at man stemmer paa Personer uden at nævne, hvem man stemmer paa, saaledes er der ogsaa noget berettiget i det ude ved en Valghandling, som der her er Tale om. Men det, som det skulde angribes med, er den Betragtning, at Vigtigheden af Hemmeligholdelsen ligger ikke paa det Punkt, hvor vi nu søge det, og som man i mange Aar har kæmpet for at naa, nemlig at man kan stemme paa selve Valgstedet uden at nævne, hvem man stemmer paa, thi derved opnaar man ikke den Frihed for Vælgerne; den Upaavirkelighed, som attraas, idet Paavirkningen ligger forud for Valghandlingen. Derfor har jeg altid over for dette Lovforslag stillet mig saaledes, at det for mig var et rent praktisk Spørgsmaal, om man skal stemme paa den Maade, man har brugt hidtil, eller ved en Stemmeseddel i et eller andet Papir. Det tror jeg er det berettigede Syn paa Sagen, naar dens almindelige Karakter skal drøttes. Men det ærede Medlem erkendte jo selv, at han ikke vilde rejse nogen Kvæstion herom nu, og jeg paaskønner altsaa, at han ogsaa vil tiltræde det Hovedresultat, vi i denne Sag ere komne til.

Hans Hovedbemærkning i Dag gik ud paa, at dette, at de, lad mig kalde dem blinde og halte, Vælgere stemme med ved denne Lejlighed, førte til et Brud paa Lovens Princip. Det have vi i Udvalget erkendt, at det maatte det gøre, og vi have da søgt at skaffe den eneste mulige Løsning derpaa for at komme saa nær som muligt til Lovens Princip, og det var, at saadanne Vælgere faa til Hjælp en betroet Mand, en af Valgbestyrelsen dertil udset Mand, som under Hemmelighedspligt har at bistaa dem paa bedste Maade. Nærmere kunne vi ikke komme, hvis man ikke vil gaa den Vej, som det ærede Medlem antydede, nemlig at nægte saadanne Vælgere at stemme. Vi have ikke kunnet finde anden Vej end den, der er stillet op i vort Ændringsforslag; uagtet vi meget nøje have overvejet Sagen; og det ærede Medlem antydede heller ikke nogen anden Mulighed for at løse denne Opgave end den